

Sygn. akt: I C 552/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Donata Romanowska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018r w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. F.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1.Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki A. F. kwotę 54.273,61 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt trzy złotych 61/00) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

-19.484,21 zł od dnia 29.12.2016r,

-34.789,40 zł od dnia 23.11.2017r,

do dnia zapłaty.

2.Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 9.632 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 552/17

UZASADNIENIE

Powódka A. F. domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 19.485,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.12.2016 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podała, że w dniu 7.01.2016 r. doszło do zdarzenia ubezpieczeniowego w postaci pożaru, w wyniku którego uszkodzeniu uległ budynek mieszkalny, położony w S. 7A, stanowiący własność powódki i jej męża. Przedmiotowy pożar spowodował konieczność naprawy uszkodzonego dachu oraz usunięcia skutków zalania nieruchomości, do którego doszło podczas akcji ratowniczej. Powódka podniosła, że wypłacone przez pozwanego w trakcie postępowania likwidacyjnego kwoty tytułem odszkodowania nie pokrywają się z rzeczywistym kosztem prac remontowych i nie pozwalają na usunięcie skutków owego zdarzenia.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu według nom przepisanych. Nie kwestionował wprawdzie, że ponosi odpowiedzialność za zdarzenie ubezpieczeniowe z dnia 7.01.2016 r. co do zasady, ale jednocześnie wskazał, że brak jest podstaw do przyznania powódce odszkodowania ponad kwoty już wypłacone. Precyzując swoje stanowisko podał, że wypłacone odszkodowanie ustalone metodą kosztorysową w całości rekompensuje szkodę powódki i pozwala na przywrócenie nieruchomości do stanu sprzed szkody. Wskazał, że powódka nie wykazała, by poniosła większą szkodę, a prywatna opinia sporządzona na zlecenie powódki nie może stanowić dowodu potwierdzającego wysokość poniesionej szkody. Wreszcie, ewentualne naliczanie odsetek w niniejszej sprawie winno mieć zdaniem pozwanego miejsce od chwili wyrokowania, z uwagi na konieczność uzyskania w toku sprawy wiadomości specjalnych.

W toku postępowania powódka rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz łącznej kwoty 54.273,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 19.484,21 zł od dnia 29.12.2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 34.789,40 zł od dnia doręczenia pozwanej odpisu pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty. Zdaniem powódki łączna kwota 89.064,98 zł tytułem odszkodowania pozwoli na naprawienie przedmiotowej szkody w całości.

Powództwa w rozszerzonym zakresie pozwany nie uznał, wnosząc o jego oddalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7.01.2016 r. doszło do pożaru, w wyniku którego uszkodzeniu uległ budynek mieszkalny położony w S. 7A, stanowiący własność powódki i jej męża K. F.. Wskutek pożaru uszkodzony został dach i doszło do zalania nieruchomości podczas akcji ratowniczej.

(okoliczności bezsporne)

W/w budynek objęty był od tego typu zdarzeń ochroną ubezpieczeniową w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W. na podstawie umowy ubezpieczenia (...). Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia domów, mieszkań oraz odpowiedzialności cywilnej w życiu prywatnym, przyjęte uchwałą zarządu (...) S.A. z dnia 18.12.2013 r. Wysokość sumy ubezpieczenia budynku mieszkalnego została określona na kwotę 210.000 zł, zaś wysokość sumy ubezpieczenia ruchomości domowych dla zdarzeń losowych wynosi 21.000 zł.

(dowód : polisa- k. 106-109, ogólne warunki ubezpieczenia- k. 110-144)

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel, uznając swoją odpowiedzialność co do zasady decyzją z dnia 16.03.2016 r. określił wysokość odszkodowania na kwotę 15.052,11 zł, w tym 13.943,11 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenia budynku mieszkalnego i 1.109,00 zł za uszkodzenia ruchomości domowych. Po przedłożeniu przez powódkę sporządzonych na jej zlecenie kosztorysów prac remontowych do wykonania po pożarze budynku mieszkalnego w zakresie dachu i usuwania skutków zalania pozwana zweryfikowała swoje stanowisko i wypłaciła powódce dalszą kwotę 20.848,26 zł.

(dowód: kosztorys- k. 13-50, decyzja- k. 51, kosztorys- k. 52-67, decyzja z dnia 28.12.2016 r.- k. 68, potwierdzenia przelewów- k. 69-70)

Powódka, uznając wypłacone odszkodowanie za zaniżone, zleciła niezależnemu rzeczoznawcy sporządzenie ekspertyzy w przedmiocie wyceny kosztów prac remontowych w nieruchomości powódki. Zgodnie z kosztorysami sporządzonymi przez rzeczoznawcę koszt prac remontowych odpowiada kwocie 54.275,58 zł. Powódka powołując się na powyższą wycenę wezwała ubezpieczyciela do pełnej kompensacji doznanej szkody. Pozwany odmówił dalej idącego odszkodowania.

(dowód: okoliczności bezsporne)

Skutki przedmiotowego pożaru nie zostały całkowicie usunięte. W szczególności nie została wymieniona wełna termoizolacyjna zamoczona w trakcie akcji ratowniczej. W toku postępowania stwierdzono, że koszt napraw uszkodzeń nieruchomości powódki powstałych wskutek pożaru, niezbędnych by przywrócić nieruchomość powódki do stanu sprzed pożaru wynosi 89.064,98 zł brutto, przy uwzględnieniu kosztów wymiany zamoczonej w trakcie akcji gaśniczej warstwy termoizolacyjnej z wełny mineralnej w przegrodzie połączenia dachowej w pomieszczeniach lub częściach pomieszczeń już wyremontowanych. Bez uwzględnienia kosztów wymiany warstwy termoizolacyjnej ów koszt napraw został określony na kwotę 71.508,93 zł brutto. Wymiana wełny jest konieczna, bowiem obecnie nie spełnia swej funkcji termoizolacyjnej.

Dotychczas wypłacone przez pozwanego odszkodowanie nie pozwoliło na usunięcie skutków pożaru i zalania oraz przywrócenia nieruchomości do stanu sprzed pożaru. Wartość robót remontowych już wykonanych przewyższa tą kwotę.

(dowód: słuchanie powódki- k. 147-147v, zeznania świadka K. F.- k. 147v, opinia biegłego sądowego A. K.- k. 162-295, zeznania biegłego- k. 344)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie okoliczności zdarzenia z dnia 7.01.2016 r. oraz poniesionych w jego wyniku szkód w nieruchomości, należącej do powódki i jej męża. Bezspornym był także fakt obowiązującej w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach ubezpieczenia (...), przebieg postępowania likwidacyjnego, przeprowadzonego przez pozwanego po dokonaniu przez powódkę zgłoszeniu. W szczególności w tym kontekście bezsporną pozostała kwota 35.900,37 zł tytułem zwrotu celowych kosztów przywrócenia nieruchomości do stanu sprzed zdarzenia. Bezspornym było wreszcie sporządzenie prywatnej opinii przez rzeczoznawcę A. S. na zlecenie powódki. Powyższe wynika tak z niekwestionowanych przez strony dokumentów, jak i twierdzeń samych stron.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie pozostała wysokość należnego powódce odszkodowania. Twierdzenia bowiem stron w tym zakresie wzajemnie się wykluczały. O ile bowiem pozwany nie kwestionował prawa powódki do odszkodowania, czego dowodem była zresztą zapłata na rzecz powódki kwoty 35.900,37 zł z tego tytułu, o tyle nie zgodził się już z wysokością odszkodowania, dochodzonego przez powódkę ponad wypłaconą kwotę. Sporną w tym kontekście pozostało w szczególności to, czy wypłacona przez pozwanego kwota pozwala na przywrócenie stanu budynku mieszkalnego powódki do stanu sprzed pożaru i zalania.

W powyższym kontekście wskazać należy, że treścią łączącego strony na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia stosunku zobowiązaniowego jest obowiązek naprawienia przez ubezpieczyciela szkody w razie powstania przewidzianego w umowie wypadku i odpowiadające temu uprawnienie ubezpieczającego powoda do uzyskania odszkodowania (art. 805 k.c.). Uzupełnieniem norm, dotyczących problematyki ubezpieczenia, są postanowienia ogólnych warunków ubezpieczeń, określające m.in. przedmiot i zakres ubezpieczenia, sposób zawierania umów, zakres i czas trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela, prawa i obowiązki stron.

Norma zawarta w art. 361 k.c. wprowadza zasadę pełnego odszkodowania, a pojęcie szkody obejmuje w szczególności wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę, byle były one celowe i wystarczająco uzasadnione. Wydatki te niewątpliwie stanowią stratę, gdyż prowadzą albo do zmniejszenia aktywów albo do zwiększenia pasywów u poszkodowanego. Wysokość odszkodowania winna być natomiast ustalona według reguł z art. 363 k.c.

Rozstrzygając kwestię sporną jaką jest wysokość należnego powódce odszkodowania Sąd dostrzegł oczywiście treść opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa, który to biegły ustalił koszt napraw uszkodzeń nieruchomości powódki położonej w S. 7A, powstałych w wyniku pożaru nieruchomości, niezbędnych by przywrócić nieruchomość powódki do stanu sprzed pożaru oraz wskazał, czy dotychczas przyznana kwota przez pozwanego ubezpieczyciela pozwoliła na przywrócenie nieruchomości do stanu sprzed pożaru. Zgodnie z opinią biegłego ów koszt napraw

uszkodzeń nieruchomości wynosi 71.508,93 zł brutto nie uwzględniając kosztów wymiany zamoczonej w trakcie akcji gaśniczej warstwy termoizolacyjnej z wełny mineralnej w przegrodzie połaci dachowej w pomieszczeniach lub częściach pomieszczeń już wyremontowanych. Z kolei przy uwzględnieniu kosztów wymiany zamoczonej warstwy termoizolacyjnej koszt napraw wynosi 89.064,98 zł brutto. Biegły w swojej opinii wywiódł nadto, że odszkodowanie, które powódka dotychczas otrzymała nie pozwoliło na usunięcie skutków zalania oraz przywrócenia nieruchomości do stanu sprzed pożaru, zaś wartość robót już wykonanych przewyższa tę kwotę. Wskazać w tym miejscu należy, że jakkolwiek początkowo pozwany kwestionował uwzględniony w opinii koszt wymiany izolacji z wełny w pomieszczeniach, które powódka już wyremontowała, to jednak ostatecznie na rozprawie w dniu 24.10.2015 r. podał, że nie znajduje podstaw do negowania stanowiska powódki, i że jeżeli powódka będzie wymieniać wełnę to zasadny jest koszt uwzględniony w opinii biegłego. Z kolei stanowisko biegłego na rozprawie w dniu 30.01.2018 r. potwierdziło, że obecnie wełna mineralna w połaci dachowej nie spełnia swej funkcji termoizolacyjnej i jej wymiana jest konieczna. Mokra wełna bowiem może spowodować grzyb w mieszkaniu, a zaniechanie jej wymiany sprawi, że naprawa nieruchomości do stanu sprzed zdarzenia nie będzie możliwa. Z tych względów Sąd przyjął kwotę 89.064,98 zł brutto jako koszt napraw nieruchomości pozwalający na przywrócenie jej do stanu sprzed pożaru. Ustalona przez biegłego kwota wskazuje, że dotychczas wypłacone powódce odszkodowanie było zaniżone. Wskazać należy przy tym, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen. Opinia sporządzona w niniejszej sprawie jest – w ocenie Sądu – wnikliwa i wyczerpująca, logiczna i spójna, a wnioski w niej zawarte prawidłowo uzasadnione. Biegły w sposób wyczerpujący i przekonujący wskazał dlaczego wydał opinię powyższej treści, zatem Sąd nie widzi jakichkolwiek podstaw do podważenia wyprowadzonych przez biegłego wniosków. Sąd wobec powyższego uznał wspomnianą opinię biegłego za fachową, rzetelną i obiektywną, mogącą stanowić opokę dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Podkreślić należy również w powyższym kontekście, że biegły sądowy na rozprawie w dniu 30.01.2018 r. wskazał, że gdyby powódka wraz z mężem przystąpili do naprawy uszkodzonego budynku zgodnej ze sztuką budowlaną to poddasze byłoby wyłączane z użytkowania. Sąd dostrzegł w związku z tym, że z obszernych wyliczeń biegłego wynika, iż uwzględnił on kwoty 2.238,56 zł oraz 1.214,72 zł za prace związane z usunięciem wełny oraz wymalowaniem ścian, za które to czynności pozwany ubezpieczyciel wypłacił już odszkodowanie. W okolicznościach tej sprawy należało owe kwoty ponownie uwzględnić przy ocenie wysokości dochodzonego roszczenia. Feralne zdarzenie miało miejsce na początku stycznia, mroźną zimą (-17 °C) na poddaszu wszak zamieszkiwanym przez powódkę, jej męża i dziecko. Powódka musiała zatem bezpośrednio po pożarze podjąć prace, które miały charakter wyłącznie interwencyjny, mający na celu jedynie doprowadzenie poddasza do stanu umożliwiającego zamieszkiwanie. Do przywrócenia stanu nieruchomości sprzed zdarzenia niezbędne jest powtórzenie tych czynności. Z tych względów obniżenie całkowitej kwoty odszkodowania o powyższe dwie wartości byłoby dla powódki krzywdzące, zważywszy przy tym na okoliczność, że wełna termoizolacyjna jest nadal zamoczona.

Odnosząc się jedynie na marginesie do zarzutów pozwanego dotyczących prywatnej opinii rzeczoznawcy sporządzonej na zlecenie powódki, wskazać należy, że wykonanie takiej ekspertyzy było uzasadnione, albowiem powódka nie mogła w inny sposób udokumentować pozwanemu zasadności i wysokości zgłoszonych roszczeń. Jednocześnie wskazać należy, że to na pozwanym ciążył obowiązek ustalenia wysokości odszkodowania we właściwej kwocie, gdyż to pozwany, jako profesjonalista podejmuje postępowanie dotyczące ustalenia stanu faktycznego spornego zdarzenia, zasadności zgłoszonych roszczeń i wysokości świadczenia. Wobec niewywiązania się przez pozwanego z tego obowiązku powódka musiała skorzystać z opinii niezależnego rzeczoznawcy, by wskazać pozwanemu, że wypłacana przez niego kwoty są zaniżone. Opinia prywatna posiada walor dowodowy jako dokument prywatny i w tym charakterze mogła zostać zaliczona w poczet materiału postępowania, a skutek tego mieć znaczenie dla oceny innych dowodów zaferowanych w sprawie. Wobec tego, że treść tej opinii była kwestionowana, ustalenie okoliczności sprawy wymagało wiadomości specjalnych, konieczne więc było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego (por. m.in. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.11.2010 r., I CSK 57/10, Lex nr 688661). W szczególności dopiero opinia biegłego pozwoliła na stwierdzenie, że pozwany w toku postępowania likwidacyjnego zaniżył wysokość wypłaconego

powódce odszkodowania. Czyni to zarzuty pozwanego w kontekście w/w wyceny i jej mocy dowodowej całkowicie bezprzedmiotowymi na gruncie rozpoznawanej sprawy.

Pozytywnie w kontekście powyższych rozważań należało ocenić rozszerzenie powództwa przez powódkę w toku procesu. Pokreślić należy, że powódka ma prawo modyfikowania swego żądania. W toku procesu, na skutek opinii biegłego, który orzekł m.in. o kosztach napraw uszkodzonego budynku, zaistniały podstawy uzasadniające modyfikację kwoty pierwotnie określonego żądania. Sąd podkreśla przy tym, że uprawnienie rozszerzenia powództwa wynika wprost z brzmienia art. 193 § 1 k.p.c., który stanowi, że zmiana powództwa jest dopuszczalna, jeżeli nie wpływa na właściwość sądu. Sąd podnosi, że zmiana powództwa może dotyczyć żądania, która może być jakościowa (np. żądanie zapłaty odszkodowania za zamiast wydania rzeczy) lub ilościowa (np. żądanie zapłaty większej kwoty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę) (por. A.Jakubecki, J.Bodio, T.Demeniecki, O.Marcewicz, P.Telenga, M.P.Wójcik; Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego; Lex 2013). Powyższe czyni rozszerzone roszczenie powódki usprawiedliwionym tak co do zasady, jak i co do wysokości. Biorąc pod uwagę ustalony koszt naprawy nieruchomości na kwotę 89.064,98 brutto i dotychczas wypłacone odszkodowanie w kwocie 34.791,37 zł roszczenie powódki pozostało zasadne co do kwoty 54.273,61 zł. Kwotę 1.109,00 zł wypłaconą za zniszczone ruchomości jako nieobjętą sporem pominięto w wyliczeniach. Z tych względów Sąd orzekł po myśli powołanych przepisów jak w pkt I sentencji.

O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 k.c., uwzględniając przy tym żądanie pozwu oraz ostateczną decyzję o przyznaniu odszkodowania z dnia 28.12.2016 r. (odsetki od kwoty 19.484,12 zł) a także pismo rozszerzające powództwo, doręczone pozwanemu w dniu 23.11.2017 r. (k. 332, odsetki od kwoty 34.789,40 zł). Zważając na zmianę ustawy Kodeks cywilny (na mocy ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 1830) od dnia 01.01.2016 r. Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł o treść art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powódkę należało zaliczyć opłatę od pozwu w kwocie 975 zł, kwotę 1.740 zł tytułem uzupełniającej od pozwu w związku z rozszerzonym powództwem, kwotę 1.500 zł tytułem zaliczki na wydatki oraz kwotę 5.417 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt II sentencji.